

ЛАДИЖИНСЬКЕ ВОДОСХОВИЩЕ — найбільше водосховище на [Південному Бугу](#) у межах Вінницької області. Створено 1964 як водойму-охолоджувач Ладизинської ДРЕС (нині [Ладизинська ТЕС](#)). Довжина 45 км, ширина до 1,3 км, пересічна глибина 7 м, максимальна — до 16–17 м, площа бл. 20 км², об'єм 0,13–0,15 м³. Праві береги у верхній і нижній частинах низькі, у середній — високі, ліві — високі, подекуди урвисті, ускладнені балками та ярами з тимчасовими водостоками. Берегова лінія у верхів'ї і середній частині водосховища звивиста, у нижній — часто ускладнена абразивними процесами, подекуди зсувами. Верхів'я водосховища поступово замулюється та заростає водно-болот. рослинністю. Мінералізація води коливається від 460 до 710 мг/л, максимальних значень досягає взимку. Вміст розчинного кисню у воді біля поверхні становить 5–14 мг/л, біля дна — 2–10 мг/л, улітку знижується внаслідок цвітіння води, особливо у верхів'ях. На термічний і льодовий режими нижньої частини водосховища, особливо взимку, суттєво впливають підігріті води ТЕС. Улітку температура поверхневих вод сягає +28–+30 °С, взимку біля греблі — пересічно +5–+6 °С, у верхів'ях — 0–+1 °С. На глиб. 10–12 м корін. річища вплив підігрітих вод у серед. і верх. частинах водосховища не поширюється.

Суціл. льодовий покрив на більшій частині водосховища формується у серед. грудня та скресає у березні, поблизу греблі та на береговій смузі, що прилягає до ТЕС, бувають лише забереги. Л. в. має тижневе регулювання. Коливання рівня води впродовж року бл. 1,5 м, формується водно-болотна зона шириною до 2–5 м. Серед водяної рослинності — стрілолист, куча озерна, синьо-зелені водорості, очерет і комиш. Водяться карась, щука, сом, товстолоб, окунь та ін. У прибережних заростях, особливо у верхів'ї водосховища, — місця гніздування птахів. Є ондатри та бобри. Воду Л. в. використовують для технічного і побутового постачання, зрошення, судноплавства та рекреації. На берегах, переважно лівому, — низка дитячих таборів, туристичних та відомчих баз, спортивних комплексів, водних станцій тощо.

Рекомендована література

1. Водоем-охладитель Ладыжинской ГРЭС. К., 1978;
2. Денисик Г. І., Любченко В. Є. Простори Вінниччини. В., 1999;
3. Середнє Побужжя. В., 2004.

[Г. І. Денисик](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ладизинське водосховище / Г. І. Денисик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52897>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).